

underbara hösten

jag går på en stig klädd med ekar på vardera kant. känner under fötterna hur dom grenar som fallit från träden knakar och knastrar för varenda självständiga steg jag tar. läder jackan som omfamnar mig värmer mig mer än någonsin, halsstuken med mönster på en picknickkorg som leker viden som fiskarna som så leker i forsen.

färgerna i trädkronorna, alla dess färger som än inte fått någon namn.

lukten från alla fallna löv omfamnar minna tankar och sinnen. ser framför mig hur fader Frost kommer gå samma stig som jag går på så småningom, ser ett speciellt löv lossna från en ensam naken gren en bit bort, sakna faller mot backen så fridfullt, men vinden grepar tag i den och sveper den mot mig, som om det vore ämnat, lövet sveper sakta förbi förbi mig sen landar fridfullt på backen en bit bakom mig.

jag fortsätter med blicken framåt med mina självständiga steg fram på den välklädda stigen, kommer fram till en äng med en vägg av ek som hänger som ett paraply över ängen men ändå precis så solens skimmer kunde komma in.

går in i centrum av ängen och lägger min ner för att bli omfamnad av den vackra , glamorösa , underbara känslan som har väckts inom mig.

jag älskar hösten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Porslinträdet med Poeter.se id #23865 innehar upphovsrätten